

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adtnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Eperjes juliushó 27-én.

Alkotmányos életünk visszaállításának első idejében a „haladás“ jelszava annyiszor lón hangoztatva, hogy nemsokára rendes szokássá vált emlegetni azt.

Országgyűlésen, pártérkezletekben és egyáltalában minden néven nevezendő gyűlésekben, e szóval kezdte és végezte minden szónok a mondanivalóját és a sajtó szintén úgy tett.

Haladás volt minden zászlóra írva és mindenki égett a vágytól e szép jelszónak erejéhez képest a hol lehetett, érvényt szerezni.

És az nagyon dicséretes volt.

Egyetlen egy baj volt csak; az t. i. hogy az ifjú hév, melynek rend szerint minden állami újjáalakítás, vagy — a mi viszonyainkra nézve helyesebb kifejezéssel élve — újjászülés korszakában kiváló szerep szokott jutni, akkor sem tagadta meg magát. Minek az lett a természetszerű következménye, hogy számos azon korban keletkezett intézményeink a mondva csinált dolgok jellegét viselik félreismerhetlenül magukon.

A világért sem akarunk ezzel recriminációkba esni. Ezek is már szerencsére túlhaladott álláspontot képviselnek; s csak ezért említjük fel, hogy a dolgok egymásutániságában, egymásból folyó következtetésének sorában, ugrást ne tegyünk.

Tehát a haladás jelszavával kezdtük meg új alkotmányos aeránkat.

Azon avult intézmények között, melyeknek gyökerei rég elmúlt századok homályába visszanyultak és most már a kitűzött jelszóval ellentétben állottak, ott volt a céhrend-szer is.

Ezt tehát el kellett törölni, a minthogy tényleg el is töröltetett, és a helyett szabad hazában a szabad kereskedelem és szabad ipar elveit meghonosítani.

Megtörtént ez is, még pedig nagyon helyesen; mert hazánknak különösen e tekintetben lehetetlen volt a többi culturállam mögött elmaradnia.

Csakhogy minden újnak a létező viszonyok és körülmények számbavételével kell meghonosíthatnia.

Mert azon folyam, melyet más irányba terelünk, a nélkül, hogy új medrének a szükséghez mért mélységet adnánk, féket veszítve, előtti partvidékeit s sokszor kiméletlen rombolásokat visz véghez.

Legtöbbször így áll a dolog oly polgári intézményekkel is, melyeknek az a hivatásuk, hogy régibb, elavult, de a népben évszázados szokás által meggyökerezett intézményeket pótoljanak, melyek azonban kellőleg előkészítve nem lévén, sokszor oly következményeket is vonnak maguk után, melyek az alkotók számítási körén merőben kívül estek.

Gondoljunk csak vissza a bölcsész-császár, II. József egynémely (nem közjogi) újjításaira, melyeket félreismerhetlenül a humanizmus és elme sugalt.

Ezen intézmények egynémelyike oly zavart sőt lázas következményeket vont maga után, hogy azok alkotója azokat meghasonlott kedélyvel, nagyrészt még önmaga szüntette meg.

Nálunk is van ilyenre a közelmúltból példa.

Igy történt ez ugyanis az uzsoratorvénnyel, melynek módosítása oly hamar vált szükségessé.

Az ipartörvény, mely megszorítás nélkül egyáltalában minden nagykorú egyénnek iparüzlet önálló nyitását és folytatását megengedi, sokban hozzájárult hazánk hitelének a külföld előtti csökkentéséhez.

Mert hány ember látott az új törvény aegise alatt azonnal önálló üzlet nyitására, kinél az erre okvetlenül szükséges gyakorlat, belátás és képesség hiányzott. Ezek külföldi gyárakból és kereskedésekből számos árut, helyes megválogatás nélkül megrendelvé, a kitűzött határidőben azt tapasztalták, hogy fizetésekre nem — a mi ilyként bukásukat idézte elő.

Van ebben kétségtelenül az általános kereskedelmi pangásnak is némi része, de oroslánrésze köztudomás szerint a fentebb említett okot illeti.

Igaz, hogy lassan, de belátására jutottunk ennek; a mi abból látható, hogy végre az ipartörvénynek megfelelő módosítása érdekében megindult egy mozgalom, melyben Kerkapolyi volt pénzügyérnek kiváló része van.

Kívánjuk, hogy e mozgalom a kívánt eredményre vezessen.

Megeyei közlemények.

Sárosmegye törvényhatósági bizottságának felirata a megeyei házipénztárak tárgyában.

(Vége).

Egy, bár specifice Sárosmegyére alkalmazott, de értelmében minden ez ügyben veszélyeztetett törvényhatóságra illő példa legelősebb világot vetend állításaink igazságára.

Békés és Tolna vármegyék kiterjedése teljesen megegyezik Sárosmegyével s az azon megyékből befolyó egyenes államadó összege mégis háromszorosa nagyobb mint e megye közadója; ha tehát a tervezet törvény meghozatnék, Békés és Tolna megyék egészen igényben sem véve az őket közadójuk után megillető 8% lerovást, a közigazgatás iránt táplálható minden kívánalmuknak fényesen megfelelhetnének, míg nekünk az említett 8% igénybe vételén felül még mintegy 5% házi pótdadót kellene követelnünk, hogy a legszegényebb közigazgatás költségeit fedezhessük. S e mellett figyelembe veendő, hogy megyénkben több mint háromszor annyi község van, mint Tolna és Békés vármegyékben, hogy e megye topographiai viszonyai sokkal nehezkesebbé teszik igazgatását másokénál, s hogy a mi a legnagyobb különbség —: azon megyékben a községi lakosság intelligentiája lehetőségessé teszi, hogy, — a mint tényleg történik is, — a közigazgatás teendőinek legnagyobb körét a községek lássák el, míg ezen s az ehhez hasonló legtöbb megyében a törvény által a községeknek előirt teendők is nagy részökben megyei községek által s m. költségen végeztetnek.

Elégge szembeeszköen mutatja ez, hogy a célbavett törvényhozási intézkedés által törvényhatóságaink érdekei egymás ellenébe állíthatnának s az egyiknek a másik rovására látszatos előny biztosíthatnék.

Nem habozunk „látszatos“-nak nevezni ez előnyt, s úgy vagyunk meggyőződve, hogy még a kérdéses törvény által kedvező helyzetbe jutó megyék is egyetértének velünk, ha azt mondjuk, hogy egy közös hazában mindig csak látszatos előny lehet az, melyet testvértörvényhatóságunk árán vásároltunk meg.

Midőn kérelmünket országgyűlésünk képviselőháza elé terjesztjük, adjon szavunknak nyomtatékot azon hivatkozás, miszerint ugyanezen érvek méltatásából kiindulva, ugyanezen érdekek megóvására emelt szót e megye közönsége, midőn 1874. évi márciusi 2-án tartott közgyűléséből a megyék kikerekítése tárgyában feliratot intézvének.

a mélyen tisztelt képviselőházhoz, abban kapcsolatosan a megyei házipénztár kérdésének megoldása ügyében is jelezte álláspontját.

Végül legyen szabad őszinte kifejezést adnunk egy aggálynak, melytől, a szóban forgó törvényjavaslat intenciójával szemben szabadulni nem tudunk. Ez intenció mint látszik, oda irányul: a közadónak e czim�ni emelése nélkül lehetségessé tenni a közigazgatás költségeinek szükség szerinti emelését törvényhatósági pótdadó által.

Lehetetlen, hogy a mélyen tisztelt képviselőház bölcsessége föl nem ismerne a veszélyes csalódást, melyen az elv alapulni látszik.

Ez elv kivételében azt eredményezné, hogy a törvényhozás kiadná kezéből a mérőnt, melylyel a nép adóképességét vizsgálta, s hogy az ország talán aránylag csekély közadó mellett a nyomor szélére jutna.

Nem volna az egyéb, mint az adóemelés odiumának a törvényhatóságokra való hárítása s azon illúzió érvényre juttatása: hogy a nép adóképességét kiméljük, míg, a közigazgatás jószágának rovására csak az adófizetés címét változtatjuk meg. És valóban, e nemzet az utóbbi évek alatt több kiábránduláson ment keresztül, hogysem ily újabb önámítás veszélyétől legfőképpen óvakodnia nem kellene.

A kifejtettek alapján immár azon alázatos kérelemmel járulunk a mélyen tisztelt képviselőház elé: méltóztatnék a m. házi pénztár behozatalát, mint ez idő szerint sem közigazgatási sem gazdasági érdekeink által nem javasoltat, elejteni, s a megyei közigazgatás költségeinek állami javadalomból való fedezésének jelenleg érvényben levő módját továbbra is fenntartani, a mennyiben pedig a házi pénztárt böles megítélésé mégis behozandónak ismerné, méltóztatnék a magas kormányt azon téves alpra figyelmeztetni, melyről a célbavett törvényjavaslat kiindul, s egy oly tervezet készítésére utasítani, — mely a törvényhatóságok s az adózó nép érdekeinek egyenlőkép igazságos méltatásával nemzetünk javának legelősebb elérését s legszilárdabb fenntartását biztosítja.

A mélyen tisztelt képviselőháznak azon magasztos feladat jutott oly korszakban, melyben az általuk minden terhei és bajai sújtott, várokozásaiab megcsalódott, sikertelen igyekvésekben kimerült — nemzet önbizalmában megfoglyatkozva, minden reményét a sorsát intező testület bölcsesége s hazafiasságába helyezi, — ezen reményeket megvalósítani s az újja születés vajadását, a múltak tapasztalatain indulva el, szerencsés kimenetelhez vezetni.

Tudjuk, hogy sok egymással ellenkező szózat, ellenkező érdekek és óhajok terhelik a m. t. képviselőház elhatározásának mérlegét, de mégis, azon meggyőződésben, hogy hazánk törvényhozó testülete mélyenlátó tekintettel különbözteti meg az érdekeket a valóditól, az önzést a közjó igényeitől, nem tétovázunk fenyegetett érdekeink védelmére szót emelni.

Hódoló bizalommal nézünk elhatározása elé, azon hódoló bizalommal mely a legszebb, legnemesebb kápos alkotmányos nemzet és alkotmányos országgyűlés között, mert általa a törvényhozása előtt meghajoló nemzet tulajdon souverainitását tiszteli.

Kelt Eperjesen 1877. évi juliushó 9-én és folyt. tartott bizottsági közgyűlésből.

T a n ü g y.

Pályázat. Az eperjesi kir. kath. főgymnasium róm. kath. vallású szegény növendékeit segélyző egyesület tápintézetébe a jövő 1877/78-ki tanévre élelmezés, illetőleg ebéd és vacsorával való ellátásra 30 azaz harminc gyermek számára tápdíj fel és pedig:

1. két tanuló egészen ingyen;
2. két tanuló havonként 1 frtnyi tápdíj fizetése mellett,
3. két tanuló havonként 2 frtnyi tápdíj fizetése mellett,
4. két tanuló havonként 3 frtnyi tápdíj fizetése mellett,
5. négy tanuló havonként 4 frtnyi tápdíj fizetése mellett,

6. tizenhét tanuló havonként 5 frnyi tápdíj fizetés mellett.

Ezen táphelyekre azon megjegyzéssel hirdetik ezennel pályázat, hogy a két ingyenes helyre csak gymn. I osztály végzett jó viseletű s jeles előmenetelű tanulók pályázhatnak, a többi helyekre pedig jó és szabályszerű viseletű és legalább elégséges előmenetelű s a jövő tanévben leendő I. osztályú tanulók is felveszhetők, végleges felveszések azonban a félévi vizsgálat sikerétől függ.

A pályázók felhívhatják, miszerint szegénységi s a most múlt 187%-ki tanév végén nyert iskolai bizonyítvánnyal felszerelt folyamodványait az egyesület igazgató-választmányához címzetten a f. évi aug. hó 15-ig a főgymnasium igazgatójánál mint a választmány elnökénél nyújtsák be.

Különlélek.

Városunk képviselőtestülete — szombaton közgyűlést tartott, melyről más helyen kimerítő jelentést adunk.

A cseméhei fürdő emelése érdekében az eddig jelentkezett máris szépszámu részvényesek holnap azaz vasárnap alakuló közgyűlést tartanak. Miről jövő számunkban bővebben fogunk megemlíkezni.

Felhőszakadás lehetett valahol e napokban, mert a Tarca folyó medre minap este szokatlanul és rohamosan megtelt.

A sárosmegyei központi választmány részéről az 1874-ik évi XXXIII. törv. cikk 42. §-a valamint az 1876. évi XVIII. törv. cikk értelmében ezennel közhírré tétetik: hogy az országgyűlési képviselők választására jogosultak összeírásával megbízott küldöttségek által készített névjegyzékek a folyó évi július 23-án tartott központi választmányi ülésben az idézett törvény 41. §-a értelmében vizsgálat véglegesen — kiigazítottak.

A választási törvény 42. §-ának intézkedéséhez képest a választók ideiglenes névjegyzéke folyó évi aug. 8-tól kezdve augusztus 18-ik napjáig szokásos módon közszemlére ki lesz téve.

Ezen névjegyzék ellen az idézett törvény 42. §-a értelmében felszólalni, és ezen felszólalás ellen észrevételeket tenni lehet; — az ekként a névjegyzék ellen a 44-ik §-a értelmében intézett felszólalás ellen benyújtott észrevételek pedig a törvény 45. §-a értelmében folyó évi augusztus 18-tól 28-ik napjáig bezárólag azon város vagy nagy község előjáróságánál, melynek névjegyzéke ellen a felszólalás történt, kis községekben pedig az illető körjegyzőnél nyújthatók be.

Miről a közönség azon megjegyzéssel értesítetik, hogy minden a fentkizűzött határidőkön túl beadott felszólalás és észrevétel figyelembe vehető nem lesz.

Katonai lövészet. Bárffáról a következő sorokat veszszük: A múlt napokban a helybeli a 67. számú ezredhez tartozó 2-ik zászlóalj tábori lövészet (Feldmassiges Schiessen) gyakorlatot tar-

tott, melynél 600 lépésnyi távolságtól kezdve a lövöldözés lefelé t. i. 150-ig tartott; ez alkalommal a zászlóalj egyes századjai következő %-ket eredményeztek: az V. század 62 %, a VI. 54 %, a VII. 52, a VIII. 63 % és így az egész zászlóalj átlagosan 57⁷/₁₀₀ %-ot ért. Ily eredmény kétségtelenül csakis dicséretére válik az illető század, nemkülömben zászlóalj parancsnoknak.

A belügyminister — mint a „Pesti Napló” értesül — következő körrendelet intézte a törvényhatóságokhoz: „Tudósítom a törvényhatóságokat, hogy a gyámsági és gondnoksági ügyek rendezéséről szóló törvényt a jövő év elején életbe léptetni szándékozom. Az életbe léptetés alkalmával többféle intézkedésre leendő szükség; egyelőre azonban a következőkre kívántam a törvényhatóságokat figyelmeztetni. A törvény sikeres alkalmazhatása céljából mindenekelőtt a megfelelő közegek felállításáról kell gondoskodni: szükséges tehát 1, hogy a községi közmunkák alkalmazása iránt, vagyis a legközelebb megküldendő törvény 173. §-a értelmében arra nézve, hogy mely községek fognak önállóan közmunkát tartani, és hogy mely községeknek kell egy közgyám tartása végett szövetkezniök s ez utóbbi esetben a közgyám lakhelye és járandóságainak megállapítása iránt előzetes intézkedés tétessék. E részben tehát a kellő lépések megteendőek. 2. Szükséges, hogy az árvászekék személyzetének és végrehajtó közegeinek létszáma tekintettel a törvényben körülírt hatáskörükre, — megállapíttassék. A törvényhatóságok kebelében részint az 1876-iki törvény cikk folytán, részint a segélyszolgabírók szervezése, avagy nemsokára bekövetkezendő általános tisztújítás alkalmából a személyzeti létszám szervezése, valamint a netalán kívánatos területi új beosztások iránt tárgyalások lévén folyamatosan: felhívom a törvényhatóságokat, hogy a tárgyalások alkalmával az árvászekék személyzete és végrehajtó közegeinek jövőre a törvény intenciójának megfelelőleg leendő megállapítását és a szükséges és takarékoság szem előtt tartása mellett fontolóra vegye s ebbeli határozatát, amennyiben ez által a jelenlegi szervezetben változás történne, — még ez év folytán jóváhagyás végett hozzám felterjesse.

Oláh impertinentia. B — y huszárszázados nevével együtt közelebb Genfben időzött s a Posta fogadóban társas ebédnél nagy meglepetéssel hallja, mint szidja a magyar nemzetet, mint gögös, gyáva fajt egy oláh bojár. A kapitány kérdőre vonta a hencsőt, s az ügyből természetesen párbaj lett. A bojár két vágást kapott, s most sebeiben fekszik.

Közgazdaság.

A „Közp. vasuti és közl. közlöny”-ből átvesszük következő, az eperjes-tarnowi vasutára vonatkozó érdekes adatokat.

A múlt évben életbe léptetett kereskedelmi törvény értelmében e társulat igazgató tanácsának is újra kellett volna szerveznie, de mivel ezen

szervezkedés a kassa-oderbergi vasutal küszöbön álló tényleges egyesüléssel szemben nem találtatott időszerűnek, — az egyesülés tényleges életbe léptetéseig felmerülő folyó ügyeknek, az üzlet vezetésével megbízott igazgatósággal együttesen való elintézésére, valamint az igazgatótanács hatáskörébe tartozó összes jogok gyakorlásával egy háromtagu bizottság bízott meg.

Mint hogy azonban az egyesítésről szóló szerződés, illetőleg a tényleges egyesítés azon okból, mert az e célból szükséges törvényhozási intézkedések a f. é. közgyűlésig meg nem történtek, érvénybe nem lépett, annál fogva a társulat új szervezkedése sem volt mindegyik eszközölhető, s így a tényleges átadás sem foganatosítható. Az üzlet vezetését tehát továbbra is a m. k. államvasutak igazgatósága vezette.

Megemlítendő, hogy a kormány az 1876-ik évi december 31-éig az üzlet hiányok fedezésére, valamint a szelvények beváltására szükséges összegeket 7779 frt 38 kr. hiányával, előlegezte, s ezen összeg folyósítására nézve is a kellő intézkedések már megtétettek.

Az 1876-ik év üzlet eredményei a következőkbe foglalhatók össze:

Utaz összesen 40.385, az előző évben 48.107 szállított. Az utasok által összesen 1.203.580, az előző évben 1.398.128, egy utas által pedig átlag véve 29.324, az előző évben 29.076 kilométer lett megtéve. A személy szállítás utáni összes bevétel 20.640 frt volt, az előző évi 22.560 frt 65 kr. ellenében. Egy utas átlag 51-1, 1875-ben 45-5 krt fizetett. A személyforgalom ekénti csökkenése csak is az általános üzletpangásban leli magyarázatát.

Málha 860. gyorsáru 183, teheráru 199.867, önkezelési küldemény 6.214, katonai szállítmány 246, összesen áru tehát 207.370, az előző évben összesen 286.313 tizedtonna szállított; miből pályakilométerként átlag véve 3,514, az előző évben 4,388 tizedtonna esik. Egy tizedtonna által átlag véve 38-855, az előző évben 39-598 kilométer ut járatott be. Az áruforgalom utáni bevétel és pedig a málha után 552 frt 21 kr., gyorsáru után 320 frt 62 kr., teherzállítmány után 46.566 frt 49 kr. volt, az előző évi összesen 53.538 frt 89 kr. ellenében. Pályakilométerként esik tehát átlagvéve 807 frt 26 kr., 1875-ben 904 frt 82 kr. A mutatkozó csökkenés főleg annak tulajdonítható, hogy az eperjes-tarnowi vasut gácsországi részének építési munkálatai már nagyrészt az előbbi évben elkészültek, s így az építési anyag tömeges szállítása ez évben már nem fordul elő; annál nagyobb remény van azonban arra, hogy a következő évben az átmeneti forgalom által, mely az eperjes-tarnowi vasut gácsországi részének megnyitásával életbelépett, nagyobb emelkedés fog előállani.

A személy- és áruszállítási bevételeken felül befolyt még ház- és hasznobérekéből 1263 ft 69 kr, kocsik kölcsönzésekből 7180 ft 35 kr, távirtdai sür-

TARCA.

A dohányzás.

Midőn Nicot Jean, spanyol-francia követ 1559-ben dohánymagot küldött Portugáliából Párisba, nem gyanította, mily forradalmat idéz ezáltal elő; nem gondolta meg, hogy ezzel a fellegek világát feltárni segítette az emberiségnek. Martellus Eugenius hiába ölte meg bortívó feleségét: nem riasztotta ezzel vissza a „szépeket” Bachus ajándékának élvezetétől; hiszen még ma is szép ajkak ezreiről hangzik a szózat: „Éljen a champagne!”

Épügy hiában buzgólkodtak és dühösködtek istennek ama másik hasonló adománya, a dohány ellen.

Havanah virága! ki téged a gyönyör érzése nélkül képes színi, ez nem érdemes reád. Ismertem olyanokat, kik téged szájukban tartván, szálalékra és részvényekre gondoltak, és metalliquesbe mélyed.

De én azt mondom azoknak, kik ész nélkül füstölögnek, hogy nekem úgy tetszenek mint azon állatok, melyek egy zsákot a másik után a malomba hordanak, életöknek nem örülhetvén; igen hasonlítanak ők azokhoz, mivel haragot vásárolnak élvezetért.

Nézzék meg egyszer azon felhőkéket, azon kék gyűrűket, melyeket illetlenül szájkökből fúznak, és térjenek magukba, ha azokban a dohány megszenstelenítésén siró lángszekre ismernek. De ők nem képesek azokat nézni, ahoz finomabb természetek szükségességek, kiknek idegei még nem érték el hajókötél vastagságát.

A dohányzó okos embereknél nem üres időtöltés, de nem is „dolce far niente”; benne eget sejt a lélek, s a szemlelődő költői nyugalom gyönyört élvez. „De mi nem nyugalomra vagyunk hivatva”, hangzik felém, és rossz néven veszik, sőt kövekkel dobálnak, mivel mással foglalkozom és szivaromat másképen szívom.

„Néklülöz, néklülözöd kell!” kiabálnak mások, Göthe Fausztjával, nem tudván, mily irtóztatos boldogságot beszélnek; ha az a hivatásunk, hogy néklülözünk, miért adatott meg nekünk az izlés, melynek segítségével egy havannát a Stinca-

dores of canailos-tól megkülönböztetni képesek vagyunk.

A dohányzás megnevesíti az embert, és nem engedi, hogy géppé alacsonyodjék. Igaz, hogy a kényes Franciaország kerülte a pipát; de Franciaország szelvelő férfakkal volt tele, cifra, ideges asszonyis néppel.

A rococo-korszaknak, dacára szépségtapaszkáinak és sarkeipóinek, édességnélküli édeskedésével és szenvedélyességnélküli ledérségével mulhatlanul le kellett tűnnie; a forradalomnak vizözönként meg kellett semmisítenie ama nemzetiséget, mely romlott és roskatag volt; de a rococo-korszak tipegő és makacs élet még a guillotine sem lett volna képes megsemmisíteni; de elfutott, összedől önmagától, midőn a pipa füstje parfumos orrát érte. Így mozdítá elő a dohány, a pipa az emberiség előhaladását, így menté meg a természetlenség szolgaságából.

Jóllehet, a dohányzás ilykép nagy dolgot művelt: mégsem akarjuk e nemes fűvet, akkor, a midőn az pipába van tömve derüre borura magasztalni s azért beismerjük, hogy specialiter a pipázás mégis csak bizonyos címussal jár; a pipa elfintorítja a arcvonásokat, lenyomván a bal szájszöveget, elrutítja a keceses tréfa székhelyét; ha csak a keletiek módjára nem pipázunk.

A művelt embernek, ha nagyfejű pipára gondol, azon barbár jut eszébe, ki hegymagasságu husdarabot lenyel, és élvezet nélkül, holott az élvezi tudónak egy kis, jól elkészített beefsteak gyönyört szerez.

A német pipa behozatalával az emberiség a durva, mesterkéletlen egyszerűséghez tért vissza; az vala előhaladás, az az ő érdeme.

De az emberiség itt meg nem állapodott s azon kérdést veté fel, vajon nem lenne e lehetséges a dohányt műszer nélkül élvezni. „Hogy ne!” felelnek a történetírók. Midőn Pane Roman spa-

* Grubel egyik „a dohányról” címzett költeményében így magasztalja a pipát:

Su bad ih tröih vom Schlauf derwaß,
Souh ih mei Pfeiffa ich;
Und Dabends, wenn ih schlauße geiß,
So hob ih's Pfeiffa noh.
Denn wos ih denf und treiben will,
Und alles wos ih thou,
Dös geiß mer alles niht fu gont,
Mei Pfeiffa muß derou.

nyol szerzetes 1496 ban a dohányról, melylyel Szt. Domingón megismerkedett, egy iratában megemlékezett, misem tudott a dohányélvezetési műszerekről; az áldott szigetek lakói, hol ez a pompás lú dusan terem, összegöngyölgették a leveleket és így élvezték isten ez adományát, a mint azt a természet nekik nyújtotta. És vissza menve, azt találták, hogy a legeredetibb a legélvezetesbb is vala.

A szivar kiszorította a pipának nevezett kemencét, mely egyuttal a helyesen felállított kéménynek is képét nyújtja, s most tehetünk hasonlatokat: pipa furesaság, szivar élce; pipa bohózat, szivar a komédiának mosolygó tündére... stb.

Dohányozzatok barátaim; de ne fecsegljétek a jóból sokat! hogy az élvezet szokássá ne váljék és az izlés meg ne romoljék. Ki a szivart folyvást szájjában tartja, csillámszárrá alacsonyítsa azt. Az ily egyének részére valami új büntetést kellene feltalálni, mivel még a boldogsághoz vezető uton is könnyelműen haladnak.

Ki munkaközben füstölög, mely lélekerejét veszi igénybe: pazarló, kit gyámság alá kell helyezni, mert nem érdemes a havannah illatára; a mit az ember tesz, tegye egészen, a ki szivarozik, szivarozzék szívvél lélekkel...

Ha azt kérdezték: miképen szivarozzunk, csupán a szájon át-e, vagy, mint az amerikai indiánok, részint az orral is? erre a válasz az: a hogy tetszik, csak illem- és áhitattal. Valamint az embert misem becstelenti meg annyira, mint ha állattá lesz — elfelejtve méltóságát, a szépséget és a kecsét, — úgy alázza le magát az, ki a szivart rágyja, mint ha nem tudná, hogy égőáldozat és eledel közt nagy a különbség.

Az, ki észszel dohányzik, szerető gyanánt csokolja a szivart, a nélkül hogy bemocskolja; okos dohányzó mértékletes, nem nyomja a szivart ujai közt, ékesen és takarosán tartja; mert a szivar összenyomogatása a porlegény tulajdona, kinek kedvese iránti gyöngédsége szintén kézzel fogható természetű.

„Mikor füstölögjön az ember?” ne szabjunk meghatározott órákat. Szerföltötti rend, legyen az evésben vagy ivásban, vagy akár minő foglalatoságban az embert automatá teszi.

L. I.

küszöbön
találattott
letbe lép-
üzlet ve-
esen való
táskörébe
háromtagu

1876-ik
dezésére,
es össze-
e, s ezen
zkedések

a követ-
en 48.107
3.580, az
dig átlag
eter lett
s bevétel
rt 65 kr.
en 45.5
ökkenése
magyará-

199.867,
állomány
zó évben
t: miből
előző év-
na által
598 kilo-
i bevétel
gyorsáru
n 46.566
3.538 frt
sik tehát
rt 82 kr.
lontható,
gi részé-
előbbeni
tömeges
; annál
a követ-
mely az
nek meg-
s fog elő-

ken felül
ft 69 kr,
rdai sür-

melylyel
an meg-
beli mü-
a pom-
a leve-
a mint
a menve,
zetesbb

ezett ke-
tött ké-
hason-
bohózat,
s. stb.
éreljete
e väljék
rt foly-
tsa azt.
ést kel-
vezető

ekerejét
kell he-
tára; a
varozik,

rozzunk,
ikai in-
az: a
alamint
mint
szépsé-
z, ki a
gőaldó-

gyanánt
skolná;
szivart
a szi-
ona, ki-
kézzel

zabjunk
gyen az
lalatos-

L. I.

gönyök után 467 ft 71 kr; 1875-ben összesen 17.058 ft 53 kr. A külömbözet onnét erend, hogy a forgalom apadása miatt a kocsik nem voltak elegendő mérvben használva.

Az összes üzleti bevétel tesz: személyszállításért 20.640 ft 70 kr, áruszállításért 41.961 ft 40 krt, különlékekben 10.553 ft 52 krt, összesen 73.155 ft 62 krt. az előző évi 23.560 ft 65 kr, illetőleg 47.982 ft 34 kr, 17.048 ft 41 kr, összesen 88.591 ft 40 krral szembe. Ezen összes bevételből esik egy-egy pályakilométerre 1237 ft 19 kr, egy vonatkilométerre 1 ft 84 kr, egy tengelykilométerre 10 kr, és 100 tona kilométerre 1 frt 97 kr; 1875-ben 1498 ft 24 kr, illetőleg 2 ft 6 kr, 11 kr, és 2 ft 23 kr. (Vége kov.)

Szerkesztői üzenetek.

B. L. úrnak. Alkalmilag meg fog jelenni.

Concentrische Gedanken.

Musik-Berein.

Nem csak azt nehéz kimondani amit érezünk, ép oly nehéz néha tisztán kifejezni azt, amit gondolunk. *Estes.*

„Ein Wunder gibt es noch allein in der nächsten gewordenen Welt — aus der man das Wunderbare sonst so gründlich befehtigt hat, ; und dieses einzig übrig gebliebene Wunder, — es ist die Schönheit“ sagt tiefinnig geistreich ein Aesthetiker der Gegenwart.

Die ewige Wahrheit, welche diesem obwohl nicht ohne einen Auslug von Weltlichmerz geäußerten Ausspruch zu Grunde liegt, — kommt dem denkenden und fühlenden, — gegen den Materialismus ankämpfenden Theil der Menschheit, — und den Angehörigen seiner Glaubensbekenntnisse immer wieder zu Hilfe, so oft sich derselbe in irgend einer Hüllengestalt auf dem Kampfplatz der Cultur zu erscheinen erdreißet.

Der Ausspruch enthält nämlich im Wesentlichen das uralte Eingeständniß daß wir mit allen Mitteln erwerbener Kenntniß über eine gewisse Höhe des Wissens hinaus zu reichen nicht vermögen, denn sogar die verflochtensten Keugner einer geistigen Welt sind genöthigt anzuerkennen daß die realsten Wissenschaften, — selbst die Mathematik, Physik, ohne Annahme einer Hypothese (Algebra, Newtons Gesetz der Schwere, Liebigs atomistische Theorie u.) ihre Beweisführungs, und somit die Existenzbedingung verlieren.

Diese Erkenntniß durch die größten Denker aller Jahrhunderte zum Ausdruck gebracht, — und uns durch die Wunder der Schönheit geoffenbart, — ist das Mittel der Gegenwart, — so wie das in grauer Vorzeit erdachte sinnig symbolisch wirkende Weihwasser es ehemals war, und mitunter noch ist, — alle bösen Geister abzuwehren, ja sogar auf Nimmerwiederkehr in die Klucht zu schlagen, die Lebensluft in welcher der Glaube zur sittlich-religiösen Ueberzeugung allein erstärken kann, — rein zu halten, die Verallgemeinerung einer gesunden Weltanschauung zu fördern, dadurch viel namenloses Elend lindern, und uns das Glück der Hoffnungslosigkeit wiederzugeben.

Gewiß ist die Schönheit ein Wunder, aber nicht das Einzige und Letzte; — denn wenn ein einziges zugestanden wird, — ist nach den Satzungen der Identitäts-Philosophie die Folgerung gegeben, — alles als Wunder betrachten zu müssen. — Sie ist sogar ein in der Wirklichkeit vorhandenes nicht wegzulängendes, und mächtig wirkendes Etwas. — Wer sie aber ergreifen, — mit dem Verstande festhalten möchte, — dem entflüht sie unter den Händen; nur wer sich von ihr ergreifen und erfassen läßt, mit ganzem Gemüthe sich ihr hingibt, — dem erscheint sie in voller Verklärung.

Es war wirklich noch kein Philosoph geboren der im Stande gewesen wäre die Schönheit zu definieren das heißt ihr Wesen durch Bestimmung des Begriffes deutlich vorstellbar zu machen. — Weder Kant, noch Fichte, Hegel oder unser Gregués* vermochten da weiter zu kommen als ihre Vorgänger der klassischen Vorzeit — so wenig als die Aesthetiker der Gegenwart: Carrière, Wücher, Sontagk etz.

Der überwältigenden Wirkung, der unwiderstehlichen Kraft der Schönheit ungeachtet, gab es noch keinen Physiker der mit seine Magnete, Microscope, Licht und Kraftmesser und sonstige wissenschaftliche Hülfhörner; keinen Chemiker mit all seinen Säuren und Basen, und keinen mit die besten Telescope und Refractoren bewaffneten Astronomen der sie anzeigen, erkenntlich machen oder auf irgend eine Weise bestimmen gekonnt hätte. — Liebig der die Atome wog, Kirchhof und Bunsen, die mittelst der Spectralanalyse die Bestandtheile der Körper des Weltraumes mit Bestimmtheit angeben konnten, Leverier der die Elemente und Laufbahn eines noch gar nicht entdeckten Planeten bestimmte, — erweisen sich als ohnmächtig ihr gegenüber; denn sie empfängt nur unbedingte Huldigung, — wo sie sich dann dem Gottbegnadeten in der Kunst, oder in aesthetischer Anschauung, als der Blüthe der Wissenschaft in prachtvoller Entfaltung zeigt, in einer hochsinnigen Weltansicht zur Frucht

* Michael Gregués in den 30-ger Jahren Professor am hiesigen Collegium, später am Lyceum zu Breslau. — Seine aesthetischen Untersuchungen denen er sich mit Vorliebe hingab, fanden allgemeine Anerkennung und verschafften ihm einen bedeutenden Ruf. — Dem Schreiber dieses ward noch die Ehre zu Theil, ihn in seinen letzten Lebensjahren persönlich gekannt zu haben.

reift, und in der Zukunft, welche die Poesie aller Künste ist, — das Höchste zum Ausdruck bringt. — Auf den Glauben, auf den Wunderglauben sind wir somit alle angewiesen; — der fromme Gläubige, der seinem Gefühle gefolgt, so wie der Denker der auf dem Umwege der Zweifel die Welt umtreift; — sie treffen sich an derselben Stelle und knien auf derselben Altartafel in Demuth vor dem Unbegreiflichen, — dem Göttlichen. — Hierin die große Culturbedeutung der aesthetischen Musik und der ihr gewidmeten Anstalten.

Mit dieser Vorbetrachtung habe ich nur einen der Standpunkte bezeichnet von welchem die Zukunft ihrer hohen Bestimmung entsprechend gewürdigt werden soll, — das Weitere in der Fortsetzung.

P. J.

Speries, den 27. Juli.

Vorigen Samstag fand eine Sitzung der städtischen Repräsentanz statt, zu welcher sich die Mitglieder derselben in ziemlich starker Anzahl eingefunden hatten. Nach Eröffnung der Sitzung gelangte eine Motion des Repräsentanten Kerich zur Berathung.

Es wird darin auf den Umstand hingewiesen, daß sich die Repräsentanz auch jüngst in die Lage versetzt sah, behufs Herbeischaffung der zum völligen Aufbau der im Vorjahre abgebrannten oberen Mühle noch erforderlichen Kosten den Weg der Anleihe zu betreten.

In Anbetracht dessen, daß sich dergleichen Fälle sehr leicht wiederholen könnten, wird vom genannten Repräsentanten der Antrag gestellt: die Repräsentanz möge die Bildung eines Reserve-Fondes beschließen, welcher berufen wäre, die Stadtgemeinde vor finanziellen Verlegenheiten künftiglich zu bewahren.

Bezüglich der Modalitäten gibt der Antragstellende keine näheren Aufschlüsse, in deren Gemäßheit seine Idee zu verwirklichen wäre; es wird im Gegentheil gebeten, die Angelegenheit, behufs eingehenden Studiums, der städtischen wirtschaftlichen und Finanz-Kommission zuzuwenden, welche ihre diesbezügliche Vorlage der Repräsentanz zu unterbreiten hätte.

Die Nothwendigkeit und mannigfaltigen Vorzüge eines Reserve-Fondes liegen auf der Hand; weshalb auch in der Sitzung diesbezüglich keine Meinungsverschiedenheit herrschte.

Und wurde denn der Antrag vorläufig natürlich erst im Prinzipie angenommen und der Finanzkommission zugewiesen.

Im Prinzipie haben wir nun einen Reserve-Fond; ob wir aber einen solchen auch faktisch haben werden, steht noch zu erwarten; denn wenn auch die Vorzüge desselben vollends anerkannt sind, so handelt es sich doch auch im gegenwärtigen Falle eben um nichts Geringeres, als um die Herbeischaffung von Geld, und zwar — wie es die Natur der Sache mit sich bringt — in einer Summa von nicht ganz unbedeutender Höhe, da im Gegenfalle der Reserve-Fond selbst in die Lage kommen dürfte, Hilfe zu beantragen. Die Intentionen des sehr geehrten Herrn Antragstellers sind unzweifelhaft die schönsten und besten; da wir aber einmal auf seine Motion zu sprechen gekommen sind, so können wir nicht umhin, zu bemerken, daß die Stärke von ähnlichen Anträgen jedenfalls im Hinweis auf die Modalitäten der Durchführung, liege. Schade, daß eben dieser Umstand die Achillesferse des in Rede stehenden Antrages ist.

Möglich, aber auch wünschenswerth ist es, daß die Finanzkommission die städtische Klucht ausfindig mache, welche auch die bezeichnete schwache Stelle gegen jegliche Pfeile stählen wird.

Im ferneren Verlaufe der Sitzung wurde der Bericht der Finanzkommission verlesen, worin darauf aufmerksam gemacht wird, daß die Pachtzeit der städtischen Aecker mit Ende Oktober l. J. abläuft.

Demzufolge beschlossen wurde, die fraglichen Grundstücke in Anbetracht der bisheriger ungelungenen Pachtzeit vom 1. November d. J. auf weitere fünf Jahre und zehn Monate im Wege der öffentlichen Versteigerung zu verpachten.

Mit der Durchführung des Beschlusses wird der Magistrat betraut und zugleich der erste Versteigerungstermin auf den 9. August l. Jahres festgesetzt.

Schließlich kam auch die Angelegenheit des Gebäudes zum schwarzen Adler zur Sprache und wurde seitens der städtischen Finanzkommission aufmerksam gemacht, daß die Pachtzeit mit Ende Oktober d. J. ebenfalls abgeht.

Da der Präsident der in Angelegenheit des schwarzen Adles entsendeten Commission, der Sitzung ebenfalls beiwohnte, so berichtete er, daß mit Ausarbeitung des auf die entsprechende Umgestaltung dieses Gebäudes bezüglichen im Allgemeinen zu skizzirenden Planes, ein Katschauer Baumeister betraut wurde, welcher denselben bis Ende dieses Monats vorzulegen verprach.

Es wurde in Folge dessen die städtische Finanzkommission beordert, zu Anfang des künftigen Monats eine Sitzung abzuhalten und — falls der in Aussicht gestellte Plan bis zu dieser Zeit vorgelegt werden sollte — bezüglich der weiteren Schritte im Einverständnisse mit der entsendeten Kommission zu berathschlagen.

Sollte der in Frage stehende Plan bis dahin nicht vorgelegt werden, so hat die Finanzkommission ihr Gutachten der Repräsentanz selbstständig zu unterbreiten.

Communalangelegenheiten.

In der vorigen Nummer unseres Blattes skizzirten wir das, seitens der Stadtbehörde erlassene Fiaker- und Omnibus-Reglement.

Es erübrigt noch, die auf Grund des 35. §. des VIII. Gesetz-Artikels vom Jahre 1872 festgelegten Fahrtafen unseren g. Lesern zur Kenntniß zu bringen.

Dieselben sind folgendermaßen festgesetzt:

Ein Fiaker per Tag	6 fl. — fr.
„ für einen halben Tag, den	
„ Gemetheer Weg inbegriffen	3 „ — „
Für die Fahrt zum Valle	— „ 80 „
Rückkehr vom Valle	1 „ — „
Zum Bahnhof und einer dortigen Niederlage, oder von dort zurück:	
Bei Tag, mit oder ohne Gepäck	— „ 80 „
Nachts	1 „ — „
Eine Stunde Verzögerung	— „ 40 „
Omnibus zum oder vom Bahnhofs,	
mit oder ohne Gepäck per Person	— „ 30 „
Für die Fahrt zu oder von einer Hochzeit	1 „ 50 „
Dergleichen zu oder von der Taufe	1 „ 50 „
Zu und vom Begräbnisse	2 „ — „

Wie hieraus ersichtlich, wurden die Fahrtafen mit Berücksichtigung der Interessen sowohl des fahrenden Publikums, als auch der Fiaker- und Omnibus-Eigenthümer festgesetzt, und wird hiedurch den in dieser Hinsicht bisher zu zahlreichen Klagen Anlaß gebotenen Uebelständen hoffentlich abgeholfen werden.

Correspondenzen.

Sches, den 26. Juli 1877.

Während die meisten Gegenden unseres Vaterlandes über Unmuthigkeiten des Lebens und der Habe Ursache zu klagen haben, erfreuen sich die Einwohner unseres Komitates stets — mit Ausnahme des unlängst im Zsefalvaer Walde verübten Raubmordes, und der hie und da vorkommenden Nahrungsdiebereien, deren Individuen weil sie bemüht sind das Leben zu fristen, selbst nach dem weisen Salomo man nicht verdammen dürfte — der vollkommensten Ruhe; und nach dem Grundsatz: „Dem Verdienste Anerkennung“ sind wir auch dafür unseren sämtlichen Schutz- und Sicherheitsorganen alle Hochachtung und Verehrung schuldig.

Den Löwenantheil jedoch bei diesem edlen Werke können zumeist unser verdienstvolle Stuhrichtler Hr. Bertalan v. Kesz und Hr. Priboda der eifrige Pandurenkommissar, die für die gute Sache „mit vereinten Kräften“ wirken, für sich in Anspruch nehmen.

Allein der kleinen Ursachen bedeutende Wirkungen veranlassen mich im allgemeinen Interesse, die Aufmerksamkeit jener für's Amt besetzten Männer auf Uebelstände zu lenken, die man überhaupt nur als Zebeßer Einwohner wahrzunehmen in der Lage ist, deren nützliche Folgen aber auch den Städter angehen. Ich meine jene um diese Zeit ungewöhnlich hohen Preise der nöthigsten Nahrungsmittel von Hüfner, Eiern und Butter, die sich unter der mittlern Klasse besonders fühlbar macht; welche von jener polnischen Gaufirer-Konkurrenz herrührt, die zur Wochenmarktzeit wie Wegelagerer die zur Stadt führende Straße mit Wagen okkupiren, und dem zum Wochenmarkte ziehenden Bauer hinter den Dörfern auflauern, und denselben seine Waare um jeden Preis abnehmen.

Diese unumgänglich notwendigen Nahrungsmittel sind in Folge dessen, in der Stadt beim Markte so schwach vertreten, daß der Kauf- und Geschäftsmann nur für's theuere Geld dieselben zu erlangen im Stande ist.

Nebenächlich sei auch bemerkt, daß diese polnische Kaufkraft unter dem Pöbel, besonders unter Bauern, Anlaß zu allerlei Kommentaren gibt, und wird diese Hüfner-, Butter- und Eierkonkurrenz mit dem russisch-türkischen Krieg in Verbindung gesetzt.

Sich kann auch zu gleicher Zeit nicht unerwähnt lassen, daß der Unfug unter der dienenden Klasse von Rutscher und Wägen, an Sonn- und Feiertagen auf dem Lande alle Grenzen übersteigt.

Das Gejohle, der Lärm derselben ganze Nächte hindurch beraubt den fleißigen, ruhebedürftigen Ortsbewohner seines Schlafes, und wird obendrein noch durch Kaufereisse und Schlägereien beschossen; so ist's auch nur der Strenge und dem Eifer unseres Ortsrichters H. M. Bottenstein gelungen, das sich einzubürgern angefangene nächtliche Fensteranschlagen zu beseitigen.

Sorgenerregend wirkte aber ein in der heutigen Nacht in unserem Orte sich zugetragen nächtliche Überfall, der in Absicht eines Rauballes im Wirthshaus des H. Keiniz ausgeübt wurde.

Es mag kaum elf Uhr gewesen sein als bei Genanntem Einlaß verlangt wurde, der Wirthspflicht entsprechend wurde dieser auch allsogleich gestattet. Da traten 9 verdächtige Individuen ein und forderten mit strengem Tone die Ausfolgung der vorhandenen Waarschaft aus, und als dieselbe verweigert wurde, überfielen diese Strolche die sämtlich im Hause schlafenden Perionen — darunter sechs jüdische Kaufleute aus Bartfeld die dajelbst zur Nachtherberge eingekehrt, — und schlugen darauf los mit Stöcken, versetzten denselben als diese sich zur Gegenwehr anstiften mehrere Stichwunden, so daß das Blut in Strömen geflossen.

Der Wirth selbst brach in Folge der erlittenen Hiebe und Messerstiche zusammen und blieb eine längere Zeit leblos an der Stelle, den nur durch den Beistand seines Weibes und seiner Gäste zu retten gelungen ist.

Die Gauner sind ebenfalls sämtlich dienende Rutscher. Die meisten derselben wurden eingefangen.

T. R.

Kleine politische Rundschau.

Ueber die Kämpfe vor Rustschuk wird einem Blatte aus Giurgewo folgendes gemeldet:

Gestern Abends (am 23.) entspann sich zwischen den auf Rustschuk vordringenden Russen und einigen Bataillonen Türken hinter den Höhenzügen Rustschuk's nächst den Dörfern Bergaz (?), Bessaraba und Dilaz ein mörderischer Kampf, welcher um 8 Uhr unter bedeutenden Verlusten beiderseits mit der Zurückwerfung der Russen endete. Heute um 4 Uhr Früh, nachdem die Russen Nachts bis zum linksseitigen Ufer den Aufmarsch ungehindert bewerkstelligten, wurde der Angriff erneuert, aber schon nach drei Stunden wieder zurückgewiesen. Um 8 Uhr traten russische Reserve in die Kampflinie ein, wurden jedoch gleichfalls zurückgewiesen, ohne daß die türkische Reserve am Kampfe theilgenommen hätte. Während der Schlacht bombardirten die russischen Batterien von Slobosia und der Insel Pyrgos aus unausgesetzt Rustschuk und dessen Festungswerke. Niedrige Leichenhaufen bedeckten das Schlachtfeld. Ein herübergekommener russischer Offizier schätzte die Todten auf nahezu 3000 Mann, auch die Zahl der Verwundeten ist eine enorme. Abends soll der Angriff erneuert werden.

Buturest, 25. Juli. Vorgestern Abends um halb 5 Uhr hat ein Kampf zwischen Russen und Türken an der Kom-Linie oberhalb Rustschuk und gegenüber der Insel Pyrgos begonnen. Den Rauch der Geschütze konnte man von Giurgewo aus wahrnehmen. Der Kampf dehnte sich südwärts gegen die Hügel im Rücken von Rustschuk. Die Russen haben dabei die Absicht, die Festung näher einzuschließen. Das Resultat des Kampfes ist hier nicht bekannt. Hier ist das Gerücht verbreitet, daß Theile der vierten rumänischen Division nach Nikopolis überlegt sind und von dort sich nach Mahowa in Bewegung gesetzt haben. Auf dem Rumänischen Kriegs-Departement will man von der Sache nichts wissen. Hinter dem Balkan hat in Kalofer ein Engagement stattgefunden, das den Vormarsch der Russen aufgeschalt. Man ist hier überzeugt davon, daß die Türken die Eisenbahn Küstendische-Szernawoda nicht zerstört haben und die einfachsten Mittel, um die Russen aufzuhalten, außer Acht lassen. Hassan Pascha äußerte sich, daß die Befehlshaber der Pforte bis zum letzten Momente auf Sukkurs gerechnet haben und daß in Folge dessen die Vorbereitungen so sehr zurückgeblieben sind.

Petersburg, 25. Juli. Aus Tarnowa wird vom 22. d. folgendes gemeldet: General Schilder-Schuldner griff am 20. d. mit der ersten Brigade und fünften Division Plewna von der Nordseite und das Kostroma'sche Regiment mit acht Geschützen von der Süseite an; der Angriff ist total mißlungen; General Schilder-Schuldner zog sich auf die Chaussee von Plewna zurück; am 21. d. trafen Verstärkungen ein, denen Zeit gelassen wurde sich zu erholen. Die Türken blieben in Plewna, dasselbe behauptend. Der Verlust der Russen war: 2 Oberste und 14 Offiziere todt, 1 General und 36 Offiziere verwundet, 1878 Mann todt und verwundet. Näheres ist unbekannt: der Verlust der Artillerie war unbedeutend.

Tagesneuigkeiten.

Musik. Wir haben aufrichtig bedauert, daß Herr Hajek gewesener Kapellmeister der hiesigen Militär-Musik seine Stelle, und uns verlassen; und erinnern uns seiner verdienstlichen Leistungen bei jeder Gelegenheit mit voller Anerkennung. Aber das alte Sprichwort, daß Niemand in der Öffentlichkeit unersetzlich, — hat sich auch diesmal bewahrheitet.

Unter dem Eindruck einer gewissen Mißstimmung über den Wechsel in der Leitung benannter Musikkapelle, habe ich dem ersten Vortrag derselben, nach erfolgter neuer Besetzung der Kapellmeisterstelle beigewohnt, und war recht freudig überrascht, daß wir so manches Tonstück noch deutlicher und schöner als vordem vorgelesen zu hören bekamen; und als ich die schon von dem jetzigen Kapellmeister Herrn Edmund Sulka einstudirten Lieder, namentlich Karl Maria Weber's Oboen-Quartett, und Mozart's Einleitung zur Zauberflöte gehört, zweifelte ich nicht mehr daran, daß das Offiziers-Korps im Neuenannten eine glückliche Wahl getroffen.

Die Präzision ohne Takstheiligkeit, der sichere Einklang der Akkorde, die fein durchgeführten Einzelheiten, die Verdeutlichung der Schönheiten der Lieder, machten einen sichtlich angenehmen Eindruck auf die Zuhörer; wir heißen demnach Herrn Edmund Sulka bei uns herzlich willkommen.

P. J. J. Die zum Besitze der Stadt gehörenden Grundstücke werden vom 1. November d. S. auf 5 Jahre und 10 Monate im Wege der öffentlichen Versteigerung verpachtet.

Hierauf Reflektirende finden die Nähere Auskunft im Inzerententheile.

Die Repräsentanz der hiesigen katholischen Kirchengemeinde hält morgen, Sonntag, um 10 Uhr vormittags eine Generalversammlung ab.

Zapfenstreich mit Musik. Dienstag wurde uns das Vergnügen zu Theil einen Zapfenstreich mit Musik zu genießen.

Der schöne Sommerabend begünstigte denselben und wogte es daher selbstverständlich wieder einmal auf unserer sonst in den Abendstunden so iden Hauptgasse, welche sich bei dem ersten Schläge der großen Trommel, wie durch einen Zauber Schlag, belebte.

O dieser ewige Regen, — er will wirklich kein Ende nehmen! Leucht die schönere Hälfte der in den

zahlreichen Badeorten der Umgegend weilenden Gäste mit traurigen Mienen. Du lieber Himmel, wird es denn durchaus nicht anders werden!

Die Herren hingegen dampfen aus ihren Pfeifen, ringeln blaue Cigarettenwölkchen in die Luft, oder versuchen bei „zwei Dezi“ mit Original-Sauerwasser eine Partjie Preference.

Ja, aber geht es uns Städtlern anders? Im Grünen ist es nah, auf den Straßen lothig und in Kaffinos etc. verammelt man sich lediglich, um wenigstens nicht separat, sondern mit vereinten Kräften zu gähnen.

O dieser herrliche Sommer, diese belebte Saison! Den Bemühungen der Polizei ist es gelungen, des Diebes, welcher — wie wir in der vorigen Nummer berichteten, in drei Häusern Taschenuhren entwendete — in Kaufhaus habhaft zu werden.

Die entwendeten Uhren wurden aufgefunden; nicht so aber das gestohlene Geld, welches die Etrolche bereits verjubelt hatten.

Die in Kirchrudrauf, Bartfeld, Zeben und Nagy-Sáros garnisonirenden Truppentheile des hiesigen Infanterie-Regimentes rücken morgen Sonntag hier ein, von wo aus das gelammte Regiment Montag Früh zur Truppen-Concentration nach Kaschau abmarschirt. Das Regiment wird auch diesmal im dortigen Barackenlager untergebracht sein, woselbst es bis zum 15. September verbleibt.

Vermischtes.

Hamerting's Beichte. Robert Hamerting in Graz veröffentlicht in einer neueren Halbmonatsschrift: „Dichtertimmen aus Oesterreich-Ungarn“ folgendes hübsche Gedicht unter dem Titel:

Beichte.

Das beste meiner Bücher,
Das hab' ich nie geschrieben;
Die schönsten meiner Lieder
Sind ungehungen geblieben;

Die feuerigsten meiner Küsse,
Die hab' ich nie geküßt;
Die stolzesten meiner Gelüste,
Die hab' ich nie gebüßt.

Sobald ich lieg' im Sterben,
Muß mir ein Pfäfflein her;
Dem will ich es ruhig beichten,
Was mich drückt im Gewissen so schwer.

Die Sünden, die ich begangen,
Wird mir der Himmel vergehn
Doch die ich verläumt zu begen,
Die werden mich ewig gerein.

Fruchtpreise vom 27. Juli 1877.

Waggen per 100 Kilogr.	fl.	8.	8.50
Waggen	100	11.	12.50
Gerste	100	7.	7.50
Hafer	100	4.60	5.20
Weizen	100	8.	—
Erbsen	100	—	—
Linsen	100	—	—
Hirsolien	100	—	—
Erdäpfel	100	—	—

Die in Wien am 21. Juli gehobene Zahlen:

52, 85, 53, 29, 5.

Die nächste Ziehung ist am 4. August 1877.

Feilöses Versteigerer: Kyss Géza.
Kiaadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyűjtet.

3056 k. i. sz.

140

Hirdetmény.

A város tulajdonához tartozó szántóföldek, melyek kiterjedése katastrális felmérés szerint 14,999 □ ölet tesz, közgyűlési határozat szerint f. é. novemberhó 1-től számitandó 5 év és 10 havi időtartamra bérbe lévő adandók, e célból f. é. augusztushó 9-én d. e. 10 órakor a városház tanácstermében nyilvános árverés fog megtartatni.

Bánatpénz fejében 15 frt létszen letendő; az árverési feltételek pedig a városi jegyzői hivatalnál megtekinthetők.

Eperjesen 1877. évi júliushó 21-én tartott városi közgyűlésből.

Kyss Géza,
jegyző.

1030. Tk. sz.

141 1-3

Árverési hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik: miszerint az eperjesi takarékpénztár felperesnek, Papp Kálmán alperes elleni 560 frt 94 krt tevő végrehajtási ügyben az Eperjes városi 973 és 1193-ik számú tkönyvekben alperes néven álló és 155,575 forintra becsült többrendű házak, kertek, rétek és szántóföldekből álló ingatlan birtok az 1877. évi augusztus hó 21-ik napján délelőtt 9 órakor, mint első- és az 1877. évi október hó 1-ső napján délelőtt 9 órakor mint második határidőben az itteni kir. törvényszéki pénztárnak hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek mellett fog eladatni:

1. Kiküldési ár a fentebbi becsár, melyen alul az árverésre kitézött ingatlanok az első árveréskor nem fognak eladatni.

2. A venni kívánók 5% bánatpénzt tartoznak letenni.

3. A vételár 1/2-ad részét három hó, 1/2-ad részét hat és az utolsó 1/2-ad részt kilenc hó múlva az árverés

napjától számítva 6% kamatokkal együtt köteles a vevő lefizetni, a bánatpénz az utolsó részletbe számítatik be.

4. Vevő a megvett birtoknak használatába azonnal belép, — az átírás azonban csak az egész vételár lefizetése után eszközölhető.

5. Az árverési feltételek meg nem tartása esetében a prts. 459. §-ban foglalt jogkövetkezmények súlya a vevőt terhelendő, — végül:

6. A vevő köteles a megvett épületeket tűzkar ellen biztosítani, — ugy az átruházási valamint a közterhek is ez utóbbit a vétel napjától viselni.

Egyidejűleg felhivatnak mindazon jelzálogos hitelezők, kik az árverésre kitézött javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot vélnék érvényesíteni, hogy e részbeni keresetüket jelen hirdetménynek a hivatalos lapban 3-szori közzététele napjától, 15 nap alatt, habár külön értesítést nem is vettek, — ezen kir. telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, — különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolva, — egyedül a vételár fölöslegére fognak utasittatni.

Hasonlóan felszólittatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék területén laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesök iránt helyben megbízottat rendeljenek, és annak nevét ugy lakását az eladásig jelentsék be, — minthogy ellen esetben részökre hivatalból fog gondnok kirendeltetni.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1877. évi májushó 30-án tartott üléséből.

Krivácsy,
jegyző.

Köszeghy Winkler,
elnök.

Árverési hirdetmény.

A Gombos Bertalan ur csódtömegéhez tartozó ingatlanok, u. m. **Gombosfalván**: 15 1/2 hold belsőség, 7 1/2 hold rét, 212 1/2 hold szántóföld, 14 hold haszonvehetetlen; **Gergelak-Pusztamezőn**: 138 1/2 hold szántóföld és legelő, 13 hold haszonvehetetlen; **Ratvajon**: 11 1/2 hold belsőség, 151 1/2 hold szántóföld, és 377 1/2 hold erdő, összesen 941 630/1200 hold, Eperjeshez egy órányi távolságban, **kastélyal**, kerttel, regale illetéssel és több, részben egészen új gazdasági épülettel ellátva, urbérlig teljesen szabályozva és elkülönítve, 57,838 frt 7 1/2 kr. becsértékben f. é. augusztus 14-én délelőtt 9 órakor fognak **Gombosfalván** második árverésen, tehát a becsértéken alól is, községenkénti részletekben, esetleg együttesen elárvereztetni. Közlelbi értesítés szereszhető **Dr. Schmidt Gyula** ügyvéd urnál Eperjesen. 136 2-3

Haszonbérbe adás.

A volt Nostitius-féle „Dolina“ a mellette fekvő két darab szántófölddel az eperjesi takarékpénztár által haszonbérbe adatik.

A haszonbéri ajánlatok az igazgatóság-hoz f. é. július 31-ig beadhatók.

Az eperjesi takarékpénztár igazgatósága.

138 2-2

Zu pachten gesucht.

Gefertigter erlaubt sich einen p. t. Publicum die ergebenste Anzeige zu machen, dass er gesonnen ist in Eperjes eine **Kunstgärtnerlei** zu errichten, und zu diesem Zwecke einen in der Nähe der Stadt befindlichen Garten zu pachten sucht. — Diejenigen Herren Gartenbesitzer, welche ihren Garten zu **verpachten** geneigt sind, wollen sich gefälligst wenden an

J. Schwiegl,
in L.-Sz.-Miklós.

139

Egészsegügyi-hatóságilag megvizsgáltván s az egészségre nézve teljesen ártalmatlan szernek találtatott!!

„PURITAS“
haj-íjító-tej.

A „Puritas“ nem hajfesték, hanem tejnemű folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bír, hogy öszhajakat megifjít, azaz lassankint még pedig legkésőbb tizennégy nap alatt ama szint visszaadja, melylyel eredetileg birt!

A „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot. A haj tetszés szerint vízzel mosathatik, lehet fehérrel átvont vankoson aludni, és a gőzfürdőket használni, a festékeknek nyoma sem vehető észre, mert a

„Puritas“ nem fest, hanem ifjítja, és pedig a leghosszabb és legdusabb női hajzatot és a férfi haját és szakállát.

Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt (postai szétküldésnél 20 krral több) s készpénzzel, vagy utánvétellel kapható **Franz Otto**, Bécs, Mariahilferstrasse 38. szám.

Öväs a hamítás és utánzástól.

A t. cz. vásárlók felkértenek czégünkre, — mely minden üveg alján és dugaszán világosan látható — szigoruan ügyelni, mivel „haj-íjító-tej“ czime alatt utánzások is léteznek. 104 9-25